

УНИВЕРЗИТЕТ У НИШУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О НАУЧНОЈ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ		
ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ		
Презиме, име једног родитеља и име	Манојловић, Миодраг, Кристина	
Датум и место рођења	16. 7. 1994, Ниш	
Основне студије		
Универзитет	Универзитет у Нишу	
Факултет	Филозофски факултет	
Студијски програм	Србистика	
Звање	Дипломирани филолог	
Година уписа	2013.	
Година завршетка	2018.	
Просечна оцена	8,85	
Мастер студије, магистарске студије		
Универзитет	Универзитет у Нишу	
Факултет	Филозофски факултет	
Студијски програм	Мастер академске студије Филологије (модул Српски језик)	
Звање	Мастер филолог	
Година уписа	2018.	
Година завршетка	2019.	
Просечна оцена	10,00	
Научна област	Филологија	
Наслов завршног рада	Уметничке слике политичког живота Србије крајем 19. и почетком 20. века у комедијама Бранислава Нушића	
Докторске студије		
Универзитет	Универзитет у Нишу	
Факултет	Филозофски факултет	
Студијски програм	Филологија	
Година уписа	2020.	
Остварен број ЕСПБ бодова	120	
Просечна оцена	9,57	
ПРИКАЗ НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КАНДИДАТА		
Р. бр.	Аутор-и, наслов, часопис, година, број волумена, странице	Категорија
1	Манојловић, Кристина, „Нове речи у језику нишких медија”, у: Раденковић, Љубинко, Јањић, Марина, Николић, Марина (ур.), <i>Језик нишких медија</i> , зборник радова са IX скупа Одељења језика и књижевности, одржаног 26. децембра 2023. године, Београд: Институт за српски језик САНУ, 2024, стр. 187–205. (ISBN 978-86-82496-02-1 (ИСЈ); ISBN 978-86-6184-027-2 (САНУ))	M44

<https://www.ogranaknis.sanu.ac.rs/izdavastvo/>

Истраживање анализира нове речи на интернет порталу „Јужне вести“ (Југоисточна Србија). Творбено-семантичком анализом је утврђено да је суфиксација најфреквентнији начин грађења неологизама. Издвојени су продуктивни домаћи суфикси (-ана, -аш, -ка, -ње, -ство) и страни (-изација, -ер, -изам, -ијада, -инг, -ор). Велики број примера представљају англицизми и хибридне форме (твитераш, инфлуенсерка, скроловање, бруцошијада). Резултати указују на активан међујезички утицај, нарочито енглеског језика, као и на моћ медија у модернизацији лексичког система српског језика, при чему нове речи теже ка уклапању у постојеће творбене обрасце.

Рад припада научној области докторске дисертације

ДА

НЕ

ДЕЛИМИЧНО

Манојловић, Кристина, „Лексика одеће јунака у епским народним песмама“, у: Филиповић, Војислав, Тодоровић, Ивица (ур.), *Етно-културолошки зборник за проучавање културе источне Србије и суседних области*, књ. XXV, Сврљиг: Центар за туризам, културу и спорт, 2022, стр. 263–280. (УДК 398(497.11); ISBN 978-86-6233-466-4)

2

У раду се анализира ексцерпирана лексика којом се именује одећа епских јунака на основу проученог корпуса „Српске народне пјесме“ II–V В. С. Караџића и „Народне песме из старијих, највише приморских записа“ В. Божића. На основу грађе, пружа се попис лексике одевања која је даље класификована у одређена семантичка језгра: 1 одећа – 1. глава; 2. горњи део одеће; 3. доњи део одеће и II обућа. Истраживањем се указује на који начин се путем лексичке разноликости осликава идентитет јунака. Народни певачи користе формулативне конструкције у номинацији од главе ка петаме, а утврђено је да је горњи део одеће најзаступљенији, док је обућа посвећена најмања пажња.

M44

Рад припада научној области докторске дисертације

ДА

НЕ

ДЕЛИМИЧНО

Манојловић, Кристина, „Концептуализација лексема *ђаво* и *враг* у српском језику“, *Годишњак за српски језик*, 2023, XXXIV/21, стр. 9–27. (УДК 811.163.41'373.612.2; ISSN 2334-6922).
<https://doi.org/10.46630/gsrj.21.2023>

3

Предмет рада је концептуална анализа појмова „ђаво“ и „враг“ у савременом српском језику. Истраживање је спроведено применом теорије појмовних метафора. Полазећи од теоријских оквира концептуалне метафоре, указује се на концептуалне домene у оквиру којих се у језику обликују лексеме *ђаво* и *враг*. Анализом њиховог семантичког потенцијала идентификоване су метафоре које структурирају наведене појмове и учествују у њиховој концептуализацији. Грађа је ексцерпирана из електронског корпуса савременог српског језика (SrpKor). Квалитативном анализом утврђени су најтипичнији изворни домени и поддомени: ЕНТИТЕТ, ЧОВЕК, ЖИВОТИЊА, ПРЕДМЕТ и др. Појмовне метафоре су конструисане од општијих ка конкретнијим: ЋАВО ЈЕ ЖИВИ ЕНТИТЕТ → ЋАВО ЈЕ ЧОВЕК → ЋАВО ЈЕ САВЕЗНИК/КУШАЧ/СУДИЈА.

M52

Рад припада научној области докторске дисертације

ДА

НЕ

ДЕЛИМИЧНО

Момчиловић, Кристина, „Семантичка анализа турских суфикса -ија/-ица и -лија/-(л)ика у „Антропографском речнику“ Недељка Богдановића“, *Годишњак Педагошког факултета у Врању*, 2022, XIII/1, стр. 17–28. (УДК 811.163.41'373.45; ISSN 2466-3905).

4

У раду је представљена семантичка анализа лексема са формантима -ија/-ица и -лија/-(л)ика, на основу корпуса „Антропографског речника југоисточне Србије“ Н. Богдановића (2016). На основу ексцерпираних грађа и према утврђеним семантичким категоријама, извршена је анализа лексема са овим формантима са циљем уочавања семантичке специфичности и продуктивности. Примери су разврстани у три семантичке категорије: занимање, психофизичке карактеристике и порекло/припадност. Суфикс -ија је најпродуктивнији, доминантан у категорији занимања; суфикс -лија преовладава у категорији психофизичких особина; моцион суфикси -ица и -(л)ика често носе обележје посесивности. Иако турског порекла, ови форманти су се интегрисали у српски деривациони систем и остали продуктивни до данас.

M52

Рад припада научној области докторске дисертације

ДА

НЕ

ДЕЛИМИЧНО

5

Рад припада научној области докторске дисертације

ДА

НЕ

ДЕЛИМИЧНО

НАПОМЕНА: уколико је кандидат објавио више од 5 радова, додати нове редове у овај део документа

ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА КАНДИДАТА ЗА ПОДНОШЕЊЕ ЗАХТЕВА ЗА ОДОБРАВАЊЕ ТЕМЕ

Кандидат испуњава услове предвиђене Законом о високом образовању, Статутом Универзитета и Статутом Факултета да поднесе захтев за одобравање теме докторске дисертације

ДА

НЕ

Неологизми схваћени као новостворене лексичке јединице природом свог постојања дубоко задиру у различите домene савременог српског језика. Новостворене лексеме настају на основу различитих језичких потенцијала: семантичких, деривационих, дијалектских. Да би се неологизми успешно анализирали потребно је знање из више сродних лингвистичких дисциплина: лексичке семантике, творбе речи, дијалекатске лексикологије.

Објављени радови кандидаткиње управо су из уже научне области Српски језик и припадају следећим дисциплинама: лексикологији, творби речи и когнитивној лингвистици. Рад „Нове речи у језику нишких медија” садржински је најближи теми саме докторске дисертације. У осталим радовима кандидаткиња анализира различиту лексичку грађу (лексичко-семантичка група *одећа* и *обућа*, концептуализација појма *ђаво* и *враг*, творбена анализа деривата који се односе на човека на примеру из речничке грађе). У досадашњим радовима кандидаткиња показује да влада теоријско-методолошким постулатима когнитивне, корпусне лингвистике, да успешно анализира различите врсте корпусне грађе ((речнички, писани извори, електронски извори (електронски корпус, интернет портали)) и на све то успешно примењујући компонентну и концептуалну анализу, као и принципе деривационог система српског језика, што резултира релевантним подацима приликом обраде саме лексичке грађе.

ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА МЕНТОРА

Име и презиме, звање	Мирјана Илић, ванредни професор	
Ужа научна област за коју је изабран у звање	Српски језик	
Датум избора		
Установа у којој је запослен	Филозофски факултет Универзитета у Нишу	
Е-пошта	mirjana.ilic@filfak.ni.ac.rs	
Најзначајнији радови ментора из научне области којој припада тема докторске дисертације		
Р. бр.	Аутор-и, наслов, часопис, година, број волумена, странице	Категорија
1	ИЛИЋ, Мирјана. <i>Semantic Extension of Human colors white, pale and gray</i> , Facta Universitatis: Series Linguistics and Literature, Vol. 14 N°2, 2016, pp.161-172. DOI:10.22190/FULL16021611 UDC 811.163.41`367.623:535.6	M51
2	ИЛИЋ, Мирјана. <i>Денотација и конотација придева за основне боје</i> , НССВД 43/1, Београд, 2013, 295–303.	M14
3	Илић, Мирјана: <i>Семантичке екстензије назива „људских боја” црвен, румен, риђ у светлу концептуалне интеграције</i> , Јужнословенски филолог LXXII, св. 1-2, Београд, 2017, 115-133.	M24
4	ИЛИЋ, Мирјана. <i>Боје у оку, свести и језику</i> , Библиотека Монографије. Ниш, Наиспринт, 2016, 224 стр. 535.6:81`367.62 159.937.51 535.6 ISBN 987-86-6399-028-9 COBISS.SR-ID 227322380M425 M24	M44
5	ИЛИЋ, Мирјана. „Слика жене у дијалекатским речницима призренско-тимочке говорне зоне”, ЈФ 80, св.2, UDK: 811.163'41'282.2; https://doi.org/10.2298/JF2402157I	M23
6.	ИЛИЋ, Мирјана. „Лексикографска обрада именица субјективне оцене у двама дијалекатским речницима призренско-тимочке говорне зоне”, <i>Наслеђе</i> 61, Београд, 2025, 235-253. DOI: https://doi.org/10.46793/NasKg2561.235I	M23

Менторства у последње три године

Р. бр.	Име и презиме докторанда, тема докторске дисертације, факултет/универзитет	Датум именов.	Датум одбране
1.	Марија Милосављевић, <i>Усвајање придева просторних односа код деце предшколског и школског узраста</i> , Филозофски факултет у Нишу	25. 12. 2020.	26. 10. 2022.
2.	Јована Стевановић, <i>Именице Nomina loci у јагодинском крају</i>	2. 3. 2023.	11. 3. 2026.
4.			

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ТЕМЕ

Предлог наслова докторске дисертације	теме	Неологизми у књижевном делу Светлане Велмар-Јанковић
Научно поље		Друштвено-хуманистичке науке
Научна област		Филологија

Ужа научна област	Српски језик
Научна дисциплина	Лексикологија српског језика

1. Предмет научног истраживања (до 800 речи)

За израду докторске дисертације предложена је тема *Неологизми у књижевном делу Светлане Велмар-Јанковић*. Основни предмет докторске дисертације биће творбена и семантичка анализа неологизама у књижевним делима „Лагум” (1990) и „Нигдина” (2000) уз проучавање стилогеног ефекта језика Светлане Велмар-Јанковић. Истраживање обухвата ексерпцију и класификацију новотвореница у формираном корпусу, као и разграничење између околиналних лексичких иновација и потенцијалних системских неологизама. Предмет анализе подразумева испитивање творбених модела у формирању лексема, затим утврђивање њихове мотивисаности и семантичке структуре у конкретном контексту¹. Предмет истраживања обухвата и стилогену функцију неолошке лексике, при чему се испитује да ли су неологизми примарно стилогено обележени или је њихова номинативна оправданост без израженог естетског ефекта. На тај начин, предмет истраживања не подразумева искључиво ексерпцију нових лексема, већ омогућава сагледавање њихове улоге у укупном језичком контексту – како на нивоу текста тако и на нивоу савременог српског језика.

Језик писаца чини идеално тле за проучавање нових и новоскованих лексичких јединица. Стандардни језик се одувек угледа на језик добрих писаца, јер је он лексички најбогатији, а често и у складу са стандарднојезичком нормом, те актуелизацијом појединих нових речи стандардни језик попуњава своје лексичке празнине и богати лексички фонд. Светлана Велмар-Јанковић је писац с краја 20. века, те се употреба и стварање нове лексике очекује у корпусној грађи која се истражује. У дисертацији се тежи ка дефинисању појма *неологизам*, раздвајању од релативно синонимних језичких одредница *индивидуализам*, *оказионализам*, *потенцијална реч*, које су у истовременој кореспонденцији, као и указивању на њихово место у лингвистици. Термин *неологизам* не посматра се искључиво из угла већ постојеће, лексиколошки забележене нове речи, већ и као индивидуално-стилистичка новостворена реч пронађена у књижевном тексту. Иако егзистира насупрот узусној лексици, речи која је обележена као неологизам претходи моменат „новине”, када је та реч тек створена (новоскована реч – индивидуализам/оказионализам: *менезрител*, *нигдина*, *бившост* и др.) или однекуд усвојена (нпр. из неког несродног језика – позајмљеница: *лупинг*, *чипендејл* и др.). Закључујемо да неологизми јесу продукт динамичног језичког процеса, који није једнообразан, стога ће кандидаткиња у дисертацији истаћи паралелу међу терминолошким одредницама како би се забележена грађа лакше класификовала и анализира на свим поменутих нивоима. У литератури која се бави истраживањем неологизама на нашим просторима, тврдње су донекле блиске – феномен „неологизам” као стилистичку категорију обликује вишедимензионалност, која и омогућава различите класификације: неологизми, кованице и речи са ознаком индивидуалног као слој маркираних лексема (Штасни 1998: 87); лексички неологизми, лексичко-семантички неологизми и индивидуализми (оказионализми) (Радовић-Тешић 2007: 364); неологизми и индивидуализми – при чему су индивидуализми (у шта се убрајају оказионализми и потенцијалне речи) први пут регистроване лексеме које тек фреквентном употребом могу прерасти у неологизам (Драгићевић 2010: 109; Драгићевић 2011: 48); деноминативни и стилистички (хапакси/оказионализми) неологизми (Muhvić-Dimanovski 2005: 6). И у странијој литератури су у великој мери присутна терминолошка укрштања када је реч о овом типу лексема (Herberg 1988; Heller et al 1988; Crystal 1995). Лингвистичке студије немачког језика баве се хијерархијом синонимних појмова *Neologismus*, *Neuwort*, *Neubildung* (Heller et al 1988: 5), при чему је неологизам прилагођена релевантна лексичка јединица, намењена општој употреби, а сам индивидуализам не достиже ниво интеграције у општи, стандардни језик (1988: 9). Нејасна је и граница између *новостворене речи* и *нове речи*. Прва је једнократна лексичка креација, која тек активном употребом осталих говорника може да стекне статус неологизма (Crystal 1995: 132). За израду дисертације ће од посебног значаја бити изналажење индивидуалних лексичких „експеримената”. Овакав процес Д. Кристал назива *књижевним неологизирањем (literary neologizing)* (1995: 134). Према његовим тврдњама, што је језички контекст креативнији, већа је вероватноћа да ће се у тексту наићи на лексичке експерименте и лексичке неологизме које одликује проширивање и кршење правила која регулишу лексичку структуру (1995: 134). Проблем функције истраживаних неологизама наводи на мисао да употребљаване и новоформиране нове речи у делима Светлане Велмар-Јанковић нису само производ попуњавања лексичких празнина, већ имају и изражени стилогени ефекат, јер представљају индивидуалну креацију и експресију језичког израза писца, што ће се додатно истраживати у самој дисертацији. Посебна пажња усмерена је ка

¹ Посебна пажња током израде дисертације биће посвећена питању статуса тих лексема у савременом српском језику и њиховом степену интегрисаности у језички систем.

индивидуалним неологизмима, тзв. околионализмима, са израженом стилистичком, односно експресивном, функцијом, о чијим ће дистинктивним обележјима бити више речи у дисертацији. Приликом истраживања новостворене речи биће проучене са двају аспеката: лингвистичког и стилистичког аспекта, тј. неологизми ће бити проучавани према: 1. формалној и 2. семантичкој структури, и то на нивоу: 2а. лексичке семантике – при чему реч остварује своју вредност на комуникативном плану и на нивоу 2б. лингвистичке стилистике – када новостворене речи остварују естетску функцију, односно стилематичност у тексту. Пошто се неологизми не проучавају само као стилистичка категорија, од посебног значаја за истраживање је пружити увид у принципе по којима они настају. У српској лингвистичкој литератури могу се наћи тврдње које се огу документовани у нашим корпусом. Лексички фонд српског језика богати се: позајмљивањем речи из других језика – енгл. *тепи* (Нигдина: 118), *таргет* (Нигдина: 91); речима које из једне граматичке, творбене или семантичке категорије прелазе у другу – *ружкопрста* (Лагум: 40); активирањем постојећих творбених модела – нпр. веома продуктиван префикс у језику Светлане Велмар-Јанковић *не-*: *неистомисљеник* (Лагум: 24), *неимашина* (Лагум: 119), *не-присност* (Лагум: 192); процесима универбизације – *бруј* (Нигдина: 100), *накот* (Лагум: 198) и жаргонизације – *зенга* (Нигдина: 36), *смандрљати* (Нигдина: 68) (Драгићевић 2018; Ристић 2012). У самој дисертацији се кандидаткиња посебно задржава на правилима творбе околионализама, према већ задатим критеријумима: околионализми грађени у складу са творбеним системом – *бившост* (Нигдина: 160); околионализмима грађеним нарушавањем творбеног система – *ванвреме* (Лагум: 58); околионализмима грађеним по околионалним творбеним моделима – *сев* (Лагум: 48), *вођ* (Лагум: 210); околионализмима грађеним независно од творбеног система – *нигдина*; околионализми грађени семантичком деривацијом и сл. (Оташевић, Сикимић 1992: 68–74).

2. Усклађеност проблематике са коришћеном литературом (до 200 речи)

Предмет дисертације је формиран и усклађен са коришћеном литературом, будући да се ослања на релевантна и савремена лексиколошка и лексикографска истраживања, која се баве настанком, функцијом, класификацијом као и дистрибуцијом нових речи у савременом српском језику. Дисертација обухвата различите теоријске приступе дефинисању неологизама, индивидуализама и околионализама, при чему се указује на међусобну условљеност синонимних појмова, као и на развојну повезаност унутар лексичког система. Коришћене библиографске јединице пружају вишедимензионалан увид у феномен неологије, укључујући и критеријуме за класификацију нових лексема, њихове функционалне и стилистичке особине, као и начине њиховог творења и интеграције у стандардни језик. Посебан значај имају радови који се баве класификацијом неологизама, према различитим критеријумима: лексичко-семантичким, творбеним, функционалним, чиме се омогућава систематично сагледавање овог лексичког нивоа. Такође, литература обухвата и питање односа између језичких иновација и нормативних ограничења, као и утицај социolingвистичких и културолошких фактора на развој лексике. На тај начин, теоријски оквир рада је доследно постављен и утемељен на постојећим научним сазнањима, чиме се обезбеђује релевантност и научна оправданост истраживања, али и простор за даљи допринос у проучавању савремених лексичких процеса.

Уз релевантну литературу, која ће у дисертацији бити библиографски евидентирана и адекватно цитирана, обезбеђује се чврста стручна и научна утемељеност истраживања. Истовремено, доступна литература представља обиман и неисцрпан извор који упућује на даља и детаљнија будућа истраживања у овом домену.

3. Циљеви научног истраживања (до 500 речи)

Општи циљ научног истраживања неологизама у делима „Лагум” (1990) и „Нигдина” (2000) Светлане Велмар-Јанковић је систематско испитивање њихове формалне структуре, семантичке мотивисаности и функционално-стилског потенцијала у оквиру конкретних књижевних текстова. Циљ је да се одговори на питање да ли су у ауторкином формирању и употреби неолошке лексике пресудни формални или семантички критеријуми или је присутна њихова међусобна условљеност. Даљи циљ јесте идентификовање механизма на основу којих одређена лексема добија статус неологизма у анализираном корпусу. На основу тога ће се, према типу структуре, утврдити да ли је забележена лексема: лексички неологизам, лексичко-семантички неологизам или индивидуализам.

Посебан сегмент истраживања усмерен је на испитивање стилогене функције неологизама: циљ је да се одговори на питање да ли сваки регистровани неологизам производи стилогени ефекат или је производ неутралне номинације без израженије естетске маркираности. На примерима ћемо показати да ли код неких лексема долази до благог семантичког померања или се уочава потреба за издвајањем и додатним истицањем дате лексеме. За проучавање овог типа лексема определили смо се због начина на који се богати лексички фонд српског језика. Један од начина је употребом стандарднојезичких творбених образаца. Други начин јесте семантичка уклопљеност ових лексичких јединица у систем српског језика, што нам јасно доказује фреквентност употребе у

корпусу.

Оправданост циљева на општем нивоу односи се на: увид у стилистичке особености књижевног језика Светлане Велмар-Јанковић; истицање процеса богаћења лексичког фонда српског језика – како говорног тако и књижевног, као и увиђање степена продирања нових речи (страног порекла) са једне и степена самосталне продукције нових речи са друге стране; указивање на све манифестне облике неологизама и okazaционализама, на њихову фреквентност у комуникацијској употреби, као и на њихову творбену и семантичку вредност у књижевном контексту (да се на формалном и семантичком плану укаже на деривационе процесе стварања нових речи као и на њихову продуктивност у свакодневној или непосредној књижевној комуникацији); сагледавање стилистичког значаја новотвореница, као и њихов нормативистички статус у процесу стандардизације српског језика. У корпусу се очекује присуство индивидуалних твореница, на које посебно усмеравамо пажњу са циљем да укажемо на стилематичност таквих конструкција, које као такве усамљено стоје у лексикологији једног језика. Емпиријско истраживање, засновано на корпусној анализи и квантитативно-квалитативној обради података, о чему ће више бити речено у дисертацији, може указати на доминантне творбене моделе, учесталост одређеног типа неологизама, однос okazaционализама (индивидуализама) и потенцијалних новотвореница. Циљ емпиријске провере је и да се утврди на који начин говорници стандардног српског језика интуитивно разумеју неологизам и на који начин га уклапају у свој постојећи ментални лексикон.

4. Очекивани резултати, научна заснованост и допринос истраживања (до 200 речи)

Очекује се да ће истраживање показати висок степен семантичке иновативности у језику Светлане Велмар-Јанковић, као и продуктивних творбених образаца у креирању неологизама. Њена проза карактерише фреквентна употреба лексичких бравура, што сугерише постојање значајног броја неологизама који прате специфичне творбене моделе, указују на семантичку флексибилност, колокабилност и концептуалну иновативност, због чега је горенаведени корпус и изабран као предмет анализе.

Да би дошла до одговарајућих резултата, кандидаткиња тестира следеће хипотезе:

- У истраживаном корпусу Светлане Велмар-Јанковић налази се значајан број неологизама, при чему се очекује да су стилистички мотивисани неологизми бројнији у односу на деноминативне;
- Неологизми ће следити препознатљиве творбене обрасце, што омогућава идентификацију продуктивних творбених модела у креирању нових лексема, док ће okazaционални творбени модели бити присутни у мањем броју;
- Ауторка приликом стварања неологизама не делује искључиво ради постизања стилогеног ефекта, већ и како би изразила нове појмове које стандардни језик не покрива, истовремено експериментишући са творбеним моделима и полисемичним везама ради постизања језичке креативности и попуњавања лексичких празнина;
- Идентификовани неологизми показују варијабилни степен колокабилности и функционалне интеграције у лексички систем, што указује на њихову потенцијалну стабилност и могућу лексикализацију;
- Неологизми и лексичке бравуре осликавају стил писца, као и начин на који ауторка концептуализује и иновира лексичке јединице.

5. Примењене научне методе (до 300 речи)

Теоријско-методолошки апарат биће прилагођен циљевима и предмету истраживања грађе. Корпусна метода је примарна, уз коју, приликом рада на корпусу („Лагум” (1990) и „Нигдина” (2000) књижевнице Светлане Велмар-Јанковић) долазимо до квалитативних и квантитативних података. Спроводи се ради систематичног увида у фреквенцију, дистрибуцију и обрасце употребе анализираних лексичких јединица, чиме се обезбеђује емпиријска утемељеност. Овај метод подразумева најпре ишчитавање корпуса, а потом и изналагање и ексцерпцију оних лексичких јединица из грађе које по већ утврђеним параметрима можемо сматрати неолошком лексиком. Ексцерпирани примери проверавају се у контролним Речнику српскохрватског књижевног језика Матице српске (и Матице хрватске), а потом и у дескриптивним речницима неологизама наведеним у библиографским одредницама, који аутору рада служе као елиминаторно средство. Потом се спроводи анализа *Корпуса савременог српског језика (SrpKor)*, чији ће подаци омогућити увид у фреквентност употребе анализираних неологизама, као и у степен њихове интеграције у лексички систем српског језика. На основу добијених резултата могуће је разматрати ниво успешности неологизма као лексичке креације, у смислу његове стабилности, учесталости и пријемчивости лексичком систему савременог српског језика.

Аналитички део рада подразумева творбено-семантичку анализу, у односу на већ успостављене критеријуме, те је коришћена и класификациона метода. На основу тога се изводе закључци о: структури забележених неологизама, односно начинима њихове творбе, као и семантичким компонентама унутар самих неологизама, а посебна пажња усмерена је на одступања од продуктивних творбених поступака.

У дисертацији ће бити примењен комбиновани скуп научних метода у циљу истраживања стилогених особина лексичке семантике. Основу методолошког поступка у овом делу истраживања чине компоненцијална и концептуална анализа, које омогућавају разлагање лексичких значења на семантичке компоненте, као и сагледавање начина на који се лексичке јединице концептуализују у оквиру ауторског дискурса. Њихова примена биће прилагођена грађи дисертације, а спроводи се ради утврђивања специфичних семантичких померања и индивидуалних семантичких образаца који доприносе стилогености текста.

Сви наведени поступци биће обједињени применом дескриптивне методе.

Предложена тема се	<u>ДА</u>	<u>НЕ</u>
прихвата неизмењена		
Конечан наслов теме	Неологизми у књижевном делу Светлане Велмар-Јанковић	
докторске дисертације		

ЗАКЉУЧАК (до 100 речи)

Неолошка лексика до сада није систематски проучавана у српском језику, већ парцијално, кроз већи број радова. Језик прозних дела писаца је увек добра основа за проучавање овог типа лексике. Књижевница, Светлана Велмар-Јанковић, писац, који је по образовању био и сам филолог, поседује истанчану језичку креативност, што је основа за стварање неолошке лексике. Истраживање језика романа Светлане Велмар-Јанковић на плану неолошке лексике може дати значајан допринос познавању лексиколошког система савременог српског језика, али и знатан допринос лингвистичкој стилистици српског језика.

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Број одлуке НСВ о именовању Комисије	818-01-4/26-5		
Датум именовања Комисије	9. април 2026. године		
Р. бр.	Име и презиме, звање		Потпис
1.	Др Тања Милосављевић, виши научни сарадник Српски језик (Научна област)	председник Институт за српски језик САНУ (Установа у којој је запослен)	Тања Милосављевић
2.	Др Мирјана Илић, ванредни професор Српски језик (Научна област)	ментор, члан Филозофски факултет Универзитета у Нишу (Установа у којој је запослен)	Мирјана Илић
3.	Др Александра Јанић Митић, ванредни професор Српски језик (Научна област)	члан Филозофски факултет Универзитета у Нишу (Установа у којој је запослен)	А. Јанић Митић

Датум и место:

.....